

[171. 12.]

VERSLAG der Commissie van Rapporteurs over de bovengenoemde ontwerpen van wet.

De wetsontwerpen tot vaststelling van het slot der rekeningen van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Suriname over het dienstjaar 1872 en voor Curaçao over 1874 hebben, bij het onderzoek in de afdelingen, aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen.

De aandrang tot spoedige wettelijke regeling van het beheer der geldmiddelen in de West-Indische kolonien, reeds meerimalen van de Kamer uitgegaan, bleef ook thans niet achter. Het onderzoek der koloniale rekeningen door eene commissie onder onmiddellijk toezigt van den Gouverneur levert voor de juistheid dier rekeningen geen voldoende waarborg op. Met leedwezen had men dan ook gezien, dat door ontoereikende aanvraag op den post voor onvoorziene uitgaven, welke door eene tijdige wijziging der begrooting aangevuld had kunnen worden, onregelmatigheden in het beheer zijn ontstaan. Men kan bezwaarlijk anders doen, dan, zoo als de Memorie van Toelichting zegt, in deze onregelmatigheid berusten, maar men vertrouwde toch, dat er doeltreffende maatregelen genomen zullen worden om voor het vervolg zoodanige handelingen te voorkomen.

Sommige leden konden echter in dien aandrang tot indiening eener comptabiliteitswet niet deelen. Blijkens de overgelegde rekeningen laat het geldelijk beheer weinig te wenschen over; er zijn maar enkele posten der begrootingen overschreden en waar dit is geschied, zijn de redenen daarvoor duidelijk aangewezen. Deze leden vreesden,

dat eene West-Indische rekenkamer evenzeer teleurstellingen zoude baren als bij die in Oost-Indie het geval is geweest en, eveneens naar aanleiding van hetgeen de ondervinding in Oost-Indie heeft geleerd, hadden zij van de werking eener West-Indische comptabiliteitswet geene groote verwachtingen, welk denkbeeld echter door anderen werd bestreden.

In eene afdeling werd opgemerkt, dat de door de wetgevende magt in het moederland vastgestelde wet op het gedistilleerd niet ongunstig werkt.

In eene andere afdeling werd geklaagd over de onduidelijkheid der voorlaatste alinea van de Memorie van Toelichting betreffende het ontwerp-Suriname en der laatste alinea van de Memorie van Toelichting van het ontwerp-Curaçao. Zijn hier niet twee begrippen, de kasrekening en de rekening, dooreengeward? Men verzocht eenige inlichtingen omtrent de bedoeling der redenering in deze alinea's.

Het laatste gedeelte van het Eenig artikel in beide wetsontwerpen achtte men niet geheel overeenkomstig den gebruikelijken wetstijl. Beter ware het te lezen: »zoodat eene bijdrage uit 's Rijks schatkist tot dat bedrag wordt vastgesteld.»

De Commissie van Rapporteurs is van oordeel, dat door mededeeling van het bovenstaande de openbare beraadslaging over dit wetsontwerp genoegzaam is voorbereid.

Vastgesteld den 3 Mei 1877.

MIRANDOLLE.

TEDING VAN BERKHOUT.

BLUSSÉ.

OLDENHUIS GRATAMA.

INSINGER.